

Na úvod...

Lebo ke vyznáš Pána Ježiša svojimi ústami a uveríš vo svojom srdci, že Ho Boh vzkriesil z m tvych, budeš spasený. List Rímskym od apoštola Pavla /10,9/

Milý cirkevný zbor, sestry a bratia,

všetci sme zasiahnutí tým, o sa udialo v japonskej Fukushime. Nechcem rozvíja rôzne - až absurdné konšpirácie, pre o sa to stalo, ale fakt je, že všetci máme obavy... lebo poškodený reaktor nás ohrozuje rovnako ako ten v ernobyle. Nemôžeme len povrchno konštatova , že sa nás to netýka. No rovnako pôsobí, obrazne povedané, na tento svet, na náš život, oživujúce žiarenie – „rádioaktivita- explózia“ Božej lásky, ktorá žiari z Golgoty a prázdneho hrobu nášho Pána Ježiša Krista. To je moc evanjelia života uprostred pominate nosti, nestálosti, ohrozenia života. O tejto nádeji je náš ve kono ný Patmos, svedectvá zo života nášho zboru, v ktorom je miesto požehnaní, nádeje a lásky pre Teba, Tvoju rodinu, priate ov a známych. Preto ak ho budete íta , nezabúdajte vidie to predivné pôsobenie – žiarenie Božej milosti, ktorá prináša nový život vo vzkriesenom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý sa pripája k nám na ceste nášho života práve v spo enstve cirkevného zboru. V

tomto spo enstve akujem za tých, ktorých ON oslovuje, vyzbrojuje a povoláva, aby svojím životom vyrozprávali svoj príbeh vzkriesenia a života vo viere. akujem zvláš za svedectvo-rozhovor sestry biskupovej Helene Midriakovej, ktorá sa dožíva vzácneho životného jubilea 80 rokov (3. mája 2011). Jej služba, svedectvo viery bolo a je oslovením, povzbudením i pomocou pre mnohých v cirkevnom zbore. To všetko dokáže len ten, kto bol zasiahnutý žiarením milosti v Pánovi Ježišovi. "Tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v Neho, nezahynul, ale mal ve ný život." (Ján 3,16).

Izraelský národ si po as Ve kej noci pripomínal udalosti odchodu z egyptskej zeme, slávnú kapitolu Božej záchrany spod egyptského jarma. Zachránili sa len tie rodiny, ktorých domy boli ozna ené krvou baránkovou. A preto vždy každý rok Židia zabíjali ve kono ného baránka, a tak slávilí vyslobodenie z egyptského otroctva. Zabitý baránok sa tak stal predobrazom, symbolom Baránka, ktorý sníma hriechy sveta, Pána Ježiša Krista, ktorého tak nazval jeho sú asník a pripravovate Jeho príchodu, Ján Krstite . (Ján 1,29).

Dánsky kres anský myslite a spisovate 19. stor. Soren Kierkegaard vo svojich spisoch písal tak, že vyslovoval nahlas vetu za vetou a až potom ju zapísal. Ak majú náležitým spôsobom jeho vety a myšlienky oži , je potrebné, aby si ich ítate ítal nahlas. Pre ítajme si nahlas slová apoštola Pavla: „**Lebo ke vyznáš Pána Ježiša svojimi ústami a uveríš vo svojom srdci, že ho Boh vzkriesil z m tvych, budeš spasený**“

Kierkegaard odmieta kres anstvo tých mnohých, ktorí sú ochotní ís za svojím Pánom iba do jednej polovice, nie však do druhej. Vie o takých, ktorí sú ochotní obetova všetko, ale k jednej malej súkromnej záhradke si chcú ponecha k ú . Vie o kres anských plavcoch, ktorí chcú ma pre istotu jednu nohu na zemi, a on ich chce zavies do vody tak hľbokej, že život tam nezáleží na ni om inom ako na viere. Kierkegaard svojmu ítate ovi nedovolí, aby zaujal postoj diváka bez rozhodovania, bez zodpovednosti. Jeho poznanie Krista volá k nasledovaniu. Kierkegaard loveka izoloval od zástupu a zbavil všetkých preoble ení a potom ho zanechal osamoteného, samotného pred Bohom.

PATMOS

"Lebo milos ou ste spasení srze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil."

Ef 2, 8-9

Každý jedinec musí jedna ako zodpovedný, alebo musí ujs . Nikto iný sa za neho nemôže rozhodnú . Musí jedna , musí voli , riskova , sko i . Iba týmto skokom viery môže lovek pozna oslobodenie od viny a prija tak povolanie a službu, v ktorej je dokonalá sloboda.

Ako už vyplýva z uvedených myšlienok, cie tejto služby je jasný. Táto káze je ur ená všetkým tým, o sa dostali rôznym spôsobom do kontaktu so živým Bohom, i už cez loveka, okolnos života alebo cez svoj vnútorný hlas, ktorý túži a h adá. lovek túži po pokoji duše, po vyriešení svojich hriechov. Ako získa odpustenie hriechov? Odpustenie hriechov dostane každý ten, kto uverí v Neho, v Ježiša Krista. H a, aké ahké a zároveň aké ažké!

Nie je mojím cie om získa vás pre nie o, o nie je mojím presved ením, v om sám som si nie istý. Dajme sa spoločne na cestu skúmania dnešného slova. A ak dôjdeme ku záveru, nebojme sa vyvodi z neho dôsledky pre svoj život, nebojme sa u ini rozhodnutie. Jeho najbližší, u eníci a aj tí, o Ho milovali, v strachu pred židovským prenasledovaním utiekli. Zabudli, že Pán Ježiš predpovedal svoje utrpenie, smr i dokonca svoje zm tvychvstanie. My dnes stojíme v inej polohe, v akej sa ocitali udia vtedajšej doby. My kres ania - evanjelici vlastnime Biblie, len i ich aj držíme vo svojich rukách. V Božom Slove- Biblii sa môžeme do íta , o všetko sa na Ve kú noc odohralo, o predchádzalo a o nasledovalo.

Sú rôzne reakcie udi na svedectvá kres anov, ktorí by radi ostatným zvestovali radostnú zves evanjelia.

Chcem ale zdôrazni , že kres anská viera je založená na zm tvychvstalom Kristovi, ktorý obetoval sám seba za hriech sveta.

Po udalostiach ve kono nej nedele ostal hrob s telom umu eného Pána Ježiša prázdny aj napriek tomu, že bol vojakmi strážený, zape atený. Plátno, ktorým bolo telo zavinuté, bolo poskladané v hrobe tak, ako to videli ženy po príchode k hrobu vo ve kono nú nede u. Zjavil sa im vzkriesený Pán Ježiš, svedectvo o tomto dokladujú evanjelisti, ale i apoštol Pavel v 15. kapitole svojho prvého listu korintským kres anom:

„Pán Ježiš zomrel za naše hriechy pod a Písem, Pán Ježiš bol pochovaný, v tretí de vstal z m tvych pod a Písem.“

Prajem vám, sestry a bratia, v mene svojom, ale i zborového predsedníctva a redak nej rady Patmosu, aby ste vedení Duchom Svätým boli naplnení pravou ve kono nou rados ou z otvorených dverí života a nádeje v Kristu, z Jeho ví azstva. Nech je pre vás spoločnosť zboru – cirkvi vždy miestom povzbudenia, vzkriesenia, aby sme sa dokázali spolieha na Božie zas úbenia a žili v nádeji. „Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás zo svojho ve kého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z m tvych znovuzrodil pre živú nádej.“ (1Pt 1,3)

Modlitba:

Vzkriesený Pane, odpus nám, že asto iba po úvame svedectvo Písma o Tvojom vzkriesení, ale nevieme sa z Neho teši a radova ako z ví azstva, ktoré žiari do tmy nášho hriechu, pomínute nosti a smrti. Zmiluj sa nad nami, lebo vyznávame a veríme, že si vstal z m tvych, ale nepo ítame s tým, že sa s Tebou môžeme stretnú , že si uprostred svojej cirkvi a nášho spoločnosti. Zmiluj sa nad nami, vzkriesený Pane, lebo netúžime po živom spoločnosti s Tebou a sviato ný de nám zovšednel v odcudzení. Odpus nám, ke z pohodlnosti a strachu nechceme mení náš život a sved i o Tvojom ví azstve. Vzkries nás znova mocou svojho slova k živej viere v Tvoje ví azstvo v našom živote, ale i v tomto svete. Vzkriesený Kriste zmiluj sa nad nami a ve nás Duchom Svätým, aby všetci, ktorých stretávame, poznali, že Ty žiješ v nás, vedieš a zmoc uješ nás Duchom Svätým, aby sme boli svedkami nádeje v tomto svete a nehanbili sa prizna k Tebe a Evanjelickej cirkvi aj pri s ítaní obyvateľstva. Amen.

*Ján Bakalár
zborový farár*

Vaša dobrotivos nech je známa všetkým u om.
Pán blízko! O ni nebu te ustarostení, ale vo všetkom s v akou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo všetkých svojich modlitbách a prosbách. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude háji vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježiši." (Fil 4, 5-7)

**íslo ú tu cirkevného zboru:
096289004/0900**

Odporúčame, aby ste pri platení cirkevných príspevkov, resp. milodarov, uprednost ovali prevod na vyššie uvedený ú et cirkevného zboru pred platením poštovou poukážkou.

Ja a môj blížny

pôstne zamyslenie

Ak po ujeme slovo pôst, i pôstne obdobie, väšina udí si najskôr spomenie na to, že je to as, v ktorom by sme sa mali na as nie oho zrieknu. Niektoré cirkvi kladú ve ký dôraz na mäsité druhy jedál, o pochádza zo židovstva, niekto sa vzdá v tomto období pitia alkoholu, iný nepozera televíziu, mladí nechodia na diskotéky. To všetko má však ur itý zmysel len vtedy, ak neostane len pri tom, ale ak je náš pôst orientovaný predovšetkým na nášho ducha a náš vz ah k Bohu a blížnym. Ak má by pôstne obdobie pre loveka požehnaním, musíme ma as pre Pána Ježiša a as pre blížnych. Pôst bude zmysluplný, ak sa preh bi naša viera a dôvera k Pánu Bohu a preh bi sa naša láska k blížnym. Pravý pôst totiž spo íva v odriekaní sa hriechu, v zmierení s Bohom i u mi, v zlepšení života. To ve mi zdôraz oval aj Martin Luther. Bez tejto najvnútornejšej zmeny zostane zrieknutie sa jedla, i ohoko vek iného len prázdnu formou.

Chcem sa preto zastavi a zamyslie v duchu týchto slov nad 8. Božím prikázanim, ktoré znie: „Nevypovieš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu!“ (2M 20,16) Možno práve vo i tomuto prikázaniu asto hrešíme a to ve mi zásadným spôsobom poškodzuje naše vzájomné vz ahy a narúša pokojné spolunažívanie.

Pod a Lutherovho vysvetlenia chráni 5. Božie prikázanie udský život, 6. chráni manželstvo, 7. chráni majetok a 8. prikázanie chráni es a dobré meno loveka. To 8. je tak dôležité ako tie tri predchádzajúce.

1. V prvom rade sa jedná o krivé svedectvo loveka **pred súdom**. Asi nikto z nás tam ešte nestál a ak by sa to raz muselo sta , je dobré vedie , ako si máme po ína .

Ide tu o falošné svedectvo, ktorým by sme mohli pri aži niekomu, kto je obvinený z nejakého zlo ínu. Alebo o to, ak nepovieme všetko dobré, o o tom loveku vieme a o by mu vlastne mohlo v danej situácii pomôc .

Svedok musí by odvážny lovek, ktorý hovorí pravdu, ktorý falošným svedectvom nepri aží obvinenému a zaml aním pravdy nenechá obvineného v šlamastike. Svedok nikdy nesmie zabudnú nato, že lovek, o ktorom sved í, je **jeho blížny**.

2. V širšom význame sa toto prikázanie nevz ahuje len na súdny proces, ale aj na každodenný život. Je omyl myslie si, že klama sa nesmie len pred súdom, no v bežnom živote je to povolené. Nie je jedno, o a

ako hovoríme o svojich blížnych. **es a dobré meno** sú totiž **duchovným majetkom** loveka. V knihe Kazate ítame, že dobré meno je vzácnejšie ako ve ké bohatstvo, ob úbenos je lepšia, ako striebro, alebo zlato. Každý lovek má právo na es a dobré meno. A chráni ho dokonca aj zákon. Voláme to prezumpcia nevinu.

Slovo je ve mi nebezpe ná zbra , ktorá môže ve mi ažko poškodi hodnoty, akými sú es a dobré meno loveka. Sokrates používal v živote „sita“ pravdy, užito nosti a nevyhnutnosti. Je známy jeden jeho príbeh, ke za ním prišiel klebetník a Sokrates mu na základe toho „sita“ povedal: Ak to, o mi chceš poveda nesp a ani jednu z týchto požiadaviek (pravdivos , užito nos a nevyhnutnos), potom si to nechaj pre seba a neob ažuj matým.

Klebeta je to, o by som nepovedal o svojom blížnom, ak by bol prítomný.

Apoštol Jakub hovorí, že ak sa niekto neprehrešuje v re i, je dokonalým mužom, schopným drža si na uzde aj celé telo.

Luther zdôraz oval pri tomto prikázani aj to, že sa máme svojho blížneho zasta , ke ho niekto ohovára, alebo mu krivdí, o blížnom sa máme snaži dobre hovorí a nie ho hani , lebo tak môžeme zastavi požiar, ktorý šíri jazyk.

3. Aj my máme dba o svoju es a dobré meno a nemá nám by ahostajné, o si o nás udia myslia. Varujme sa pýchy a povýšenosti, ale aj neprimeranej utiahnutosti. Snaha o triezve sebaopoznanie je jednou z našich kres anských povinností.

4. Napokon nikto z nás sa nevyhne súdu Božiemu. Tam budeme v pozícii obžalovaného. Na š astie však budeme ma skvelého obhajcu, ktorý o nás všetko vie a nikto z udí nás nepozná tak, ako On – totiž Pán Ježiš. Preto sa nespoliehaj na to, o hovoria o tebe iní, ani na to, o si myslíš o sebe ty sám, ale na to, o hovorí o tebe Pán Ježiš Kristus. On nás totiž jediný môže oslobodi spod obžaloby. K tomu je potrebné splni jednu jedinú podmienku, prija Ježiša a Jeho lásku do svojho života a ma v om svojho Spasite a.

Ak berieš Boha vážne, ber vážne es a dobré meno svojho blížneho a dbaj o svoje dobré meno. Ak berieš Boha vážne, chrá sa hriechov jazyka. Ak berieš Boha vážne, myslí na posledný súd, kde budú posúdené aj tvoje slová. Ak berieš Boha vážne, uchop vierou Kristovu lásku. Lásku toho, ktorý neprišiel, aby svet odsúdil, ale aby ho spasil.

Ondrej Ko
zborový farár

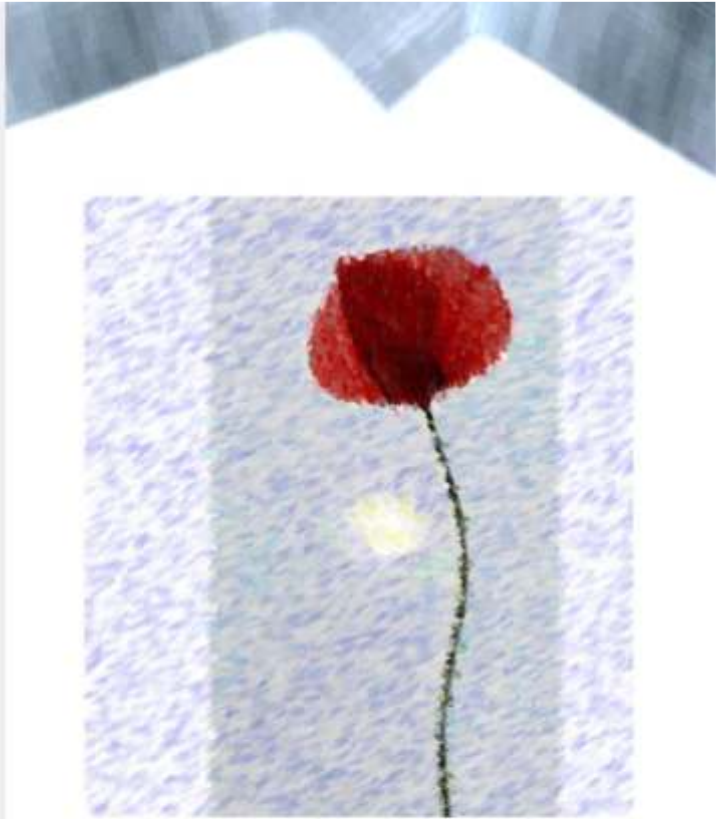
Ke lístie zo stromu opadáva, o iné to znamená, než že cez holé konáre vidíme lepšie modré nebo *G. Frommel*

Pre náš život je dôležité rodinné zázemie, ktoré sme v detstve prijali, ale i sami vytvárali. Aké bolo Vaše rodinné a duchovné zázemie, ktoré Vás v detstve formovalo?

„Dúm otcovský, ach, to je ráj, v n m vše se na t sm je / a v z, že není v sv t kraj, jenž tolik blaha p eje. / Zde milé dít po alo se na mati ku smáti, / zde útlé ru ky sepjalo, u íc se Boha znáti.“ Tak znie prvý verš piesne, ktorú sme ako deti radi spievali a ktorá obsahuje všetko, na o spomínajú mnohí z nás, o sa narodili pred nieko kými desiatkami rokov - „v starých asoch“. Aj moje spomienky zaletia asto do hniezda, z ktorého som vyšla. Tam, kde bola zbožná matka, veriaci otec, kde rodi ia akovali Bohu, ke sa im narodilo prvé die a, za ktoré prosili, než prišlo na svet. Od útleho detstva, ako potom najlepšie vedeli, viedli ma rodi ia k hodnotám, ktoré boli pre nich najdôležitejšie - k viere v Trojjediného Pána Boha, k láske vo i Nemu a k u om a k nádeji, ktorá je „upretá do ve nej pravdy svetla a ako rozkvitnutá ratoles je vždy zelená“. Na tom im záležalo predovšetkým. Preto tiež otec, ke som ako gymnazistka prišla domov s tým, že píšeme prácu na tému „Stalin je môj najvyšší vzor“ a ja som napísala, že mám ešte vyšší vzor, ktorý nasledujem a tým je Kristus, za o hrozili v tom ase nemalé dôsledky, mi so slzami v o iach povedal: „V aka Bohu, že vieš, komu si uverila.“ Potom pri maturite mi môj veriaci triedny profesor, ktorý musel na nieko ko rokov z gymnázia odís pre vieru a znova pred našou závere nou skúškou bol prijatý spä , povedal: „Drž sa! Nevzdávaj sa vopred! Nech a oni na alšie štúdiá nepustia; ty vieš, akých hodnôt sa držíš.“ A tak ke ma po maturite na vysokú školu neodporu ili, vedela som: Je to tak, ako Boh chce a „co iní Búh, vše dobré jest, svatá jest vůle Jeho“! A ke loveku „neotvorí dvere, otvorí ur ite okno, aby sme videli na hviezdnaté nebo“. Pripravuje nie o iné a lepšie. Tak aj bolo.

Z domova som teda prijala dobrý základ a nasmerovanie. No a Pán Boh spôsobil, že to, o om sme pri ranných pobožnostiach spievali, za o sa modlili, z Písma ítali a v om mi rodi ia ako vzor stále boli pred o ami - pri všetkej udskej nedokonalosti - stalo sa mi pokladom nad pokladmi.

To druhé, o pôsobí na dušu die a a mladého loveka, je cirkevnozborové spo lenstvo. A tu s ve kou v akou myslím na nášho prvého farára Koš ála, ktorý (sám mal ve kú rodinu - osem detí!) bol výborným pedagógom a ve a nás nau il: piesní, žalmov, biblických textov spamäti. Jeho verná pomocní ka-manželka viedla jedine ným spôsobom

Ľbavz Hospodinu, lebo je dobrý, lebo Jeho milost trvá navěky! Žalm 136,1

nede nú školu a všeli o z jej pôsobnosti mi zostalo dodnes. Po om prišiel druhý farár A. Balabán, ktorý to, o sme sa nau ili, nám vedel priblíži ako pravdu, ktorá má ur ova celý alší život. Jeho rodina bola pre nás živou káz ou praktického kres anstva. Na mládeži, v spevokole, v kostole, znelo pre nás slovo, ktorým sme vnútorne rástli a v každodennom živote pod a príkladu Balabánových a ich štyroch detí, snažili sme sa uplat ova to, o sme zo zvestovaného slova prijali. S v akou dnes myslím na chvíle krásne i ažké (pretože to bola doba vrcholiaceho socializmu), ktoré obohacovali a dávali dobrý smer životu vo viere v Pána Boha. Toto boli dva podstatné vplyvy formujúce mladého loveka od detstva až do dospievajúcej mladosti. Kedysi (v ase vojnového ohrozenia, kedy bol len krok aj medzi mnou a smr ou!) zaznelo mi z Písma slovo: „Ja som živý, aj vy budete ži“, ako zlatá ni sprevádzalo ma až do dnešnej „staroby a šedin“ a má rozmer až za horizont! (Ján 14, 19)

akujem s mnohými za Vašu službu, ktorou ste nás obohacovali na stretnutiach mládeže, detskej besiedky, vyu ovaní náboženstva, nácvikoch a vystúpeniach spevokolu, stretnutiach

sestier, ale predovšetkým ako dlhoro ná kantorka prešovského cirkevného zboru. Ako Vás táto služba obohatila a kedy to bolo obzvláš náro né?

Pretože nie je dobré zosta lovekovi samotnému, Pán Boh mi priviedol do cesty na jednom biblickom kurze v Zlíne muža, vtedy teológa na bohosloveckej fakulte v Bratislave, o ktorom sa mi ujasnilo, že to je ten, ktorého mi ur il pre život v dvojici. Aj on zapo ul ten hlas a tak sme spojili svoje cesty života v jednu a krá ame po nej už viac ako 56 rokov, vediac, že to bola a je cesta Božia (Žalm 77, 14), ako sme to mali i na svadobnom oznámení. Je to vždy zna ný zlom, ke

lovek opustí otca i matku a pridrží sa svojho manžela. Pre m a to bola chví a o to zložitejšia, že som odchádzala z Moravy na Slovensko. Prišli i chvíle smútku, úzkostí. V Pliešovciach (tam manžel za ínal ako zborový kaplán) mi Pán Boh poslal do cesty otca miestnej pani farárky (starkého Bendíka), ktorý mi povedal povzbudivé slová: *“Nebojte sa, nie ste sama, sme vašími bratmi a sestrami!”* Jeho slovo bolo svetielkom v smútku, ktorého jas sa zvä šoval, až sa mi celkom rozvidnelo a našla som v zborovom spoločstve mnoho bratov a sestier, s ktorými som si rozumela! Tak to bolo potom i na našom druhom pôsobisku v Uhorskom a vrcholnou mierou v Prešove, kde sme prežili vlastne polovicu nášho života. Detská besiedka, mládež, vyu ovanie náboženstva, spevokol, stretnutie sestier, to boli všetko formy cirkevno-zborovej práce, kde som sa stretala so všetkými ako s duchovnou rodinou, do ktorej som sama patrila. Tou prácou tak, ako službami Božími v matkocirkvi, i vonku na fíliách a v diaspore sme sami duchovne rástli a prijímali ve a prejavov uznania a lásky, aj darov materiálnych. Za o zvláš Pánu Bohu akujem, ke sa stretnem po rokoch s mnohými, ktorí vyznajú, že slovo v ich mladom, i detskom veku do srdca zasiat, vyrástlo a prináša úrodu! Vtedy si lovek uvedomí, že sme nepracovali nadarmo, Pán Boh žehnal tej práci a úsiliu vo ve kej prešovskej zborovej rodine!

Že som vyše 20 rokov mohla pôsobi v zbore ako kantorka, aj za to Pánu Bohu akujem ako za možnos jedine nej služby. Boli sme u nás obdarovaní dobrými hlasmi a schopnos ami hra na hudobných nástrojoch viac, i menej dokonale. Doma sme mnohé duchovné piesne za ínali jednodhlasne, potom sa altom pripojila mama, basom otec s jedným z bratov, druhý brat tenorom a tak ne jeden štvorhlas znel v našej rodine na Božiu oslavu. Za organ som vždy sadala s ur itou báz ou než seabedomím a akovala som za každé Služby Božie, že všetko dobre dopadlo. V ase socializmu som bola viac-menej „východiskom z núdze“. Dnes som nesmierne rada, že je to ko schopných mladších pracovníkov, ktorí sú v stave sadnú si za organ. Že sú i takí, ktorí po as môjho kantorovania a zaú ania sa, získali lásku k organu a sú dnes zborovými kantormi. Každý kantor by mal ma

zvláštne povedomie dôležitosti svojej služby, sprevádzania zboru pri oslave Pána Boha spevom: kantor nie je dirigentom zboru, ale jeho služobníkom, ktorý neženie zbor dopredu po svojom, ale spolu so zborom snaží sa o o najkultivovanejší spôsob prejavu Božej oslavy.

Samozrejme, by ú astná pri pohreboch, v kostole pri rôznych bohoslužobných úkonoch, prsto pri všetkom, pri om je kantor za organom potrebný a pritom druhého kantora niet, to bolo dos náro né. Náro né na as a organizovanie každodenného i rodinného chodu vecí. Boli sme po všetky tie roky na všetky príležitosti dvaja; ja som bola (možno) pomocná sila. Hlavné poslanstvo potešovania, napomínania, povzbudzovania a zvestovania vzdelávate ného evanjelia mal na starosti môj muž a musím poveda , že to, o som po úvala, bolo vždy znovu pre m a potešením a povzbudením. Spolu sme rástli, ja pod jeho kazate nicou a on (vraj) pod znením prešovského organa, za ktorým som sedela a nechcel (vraj) ma za ním len tak hne niekoho iného! Ke je lovek mladý a má lásku k veci, znesie náklad nad pomyslenie náro ný!

Osobne som rád, ke Vás stretávame pri mnohých príležitostiach v cirkevnom zbore. o pre Vás osobne tieto stretnutia znamenajú?

Že v zbore a so zborom žijem (dokia môžem), aj ke sa už „zve erieva a de sa nachýlil“, je samozrejme. Je to môj duchovný domov, kde „Hospodin ude uje požehnanie a milos “, bez oho by som nemohla ži . A vždy znova sa teším z toho, že v práci, ktorú sme sa snažili kona o najlepšie a najvernejšie, pokračujú druhí, mladší a že Pán Boh má v zbore, v spevokole, pri de och, na školách a mládeži, vždy takých, o s Izaiášom ochotne povedia: Tu som ja, pošli m a!

Pred nami je Ve ká noc. Mohli by ste sa s nami podeli , ako prežívate Vy radostné ve kono né poslanstvo?

Áno, sme v predve kono nom ase: v ase v a nosti za obe Pána Ježiša Krista na naše spasenie a v ase radosti a oslavovania Pána Boha za naše ospravedlnenie skrze Kristovo zm tvychvstanie. Uvedomujeme si zvláš my udia vo veku, o to znamená, aká nádej pre náš zajtrajšok v tom spo íva, ke za chví u tu nebudeme, ale On bude, náš Pán, ke v istote viery môžeme spieva : „Aj my z m tvych vstaneme, heleluja, bratia! Otázniky, ktoré máš, všetko o om rozmýš aš, Ježiš chce by spomocníkom tvojím tiež!“ Rados ou Ve kej noci smie ži kres an každý de , celý rok, najmä kres an, ktorému sa kráti as!

Ve mi si vážim Váš príklad v rodine a v manželstve. Mohli by ste nám prezradi , ako ustá tento vz ah tak, aby bol priestorom, kde je oslavovaný Ježiš Kristus?

Ži v dvojici dlhé roky, to je veľký dar. Lebo keď jeden padá, druhý ho dvíha a hlas chvály za to je od dvoch silnejší než od jedného. Ilovek si to uvedomuje s pribúdajúcimi rokmi. Že sme mohli prežiť to ko rokov v manželstve, že nás Pán Boh obdaril dvomi zdarnými deťmi, na svojom mieste tak podivuhodne úinnými a dvomi vnúťatami a že vieme, ako je aj pre nich „hľadanie kráľovstva Božieho a jeho spravodlivosti“ na prvom mieste, to nás rovnako vedie k nesmiernej vďaka: že sme nevychovali deti len pre svet a uplatnenie sa v ňom, ale že žijú hodnotami, ktorými sme aj my žili a žijeme. Každý Ilovek je jedinečným Božím stvorením. Každý má svoj osobitný vzťah k Pánu Bohu. Od Neho sa učí trpezlivosti, pokore, láskavosti, schopnosti poúvaťo toho druhého, odpúšťa mu a nedovoľuje, aby sa do duše vlúdilo nedorozumenie, ktoré nepozná nové vykroenie na starej ceste lásky a oddanosti. A pokúsi sa znovu a znovu aj o to, aby bol pre mňa ten druhý dôstojnejší než moja vlastná dôležitosť a dôstojnosť.

Dostala som pred niekoľkými rokmi od môjho brata prianie, ktorého obsahom je slovo Žalmu 71, 5: „Ty si mi nádejou, Pane, Hospodine; Tebe dôverujem od svojej mladosti“. Prianie znie: „Když dospějeme k pomezí, / kde sa b h se d lí, / můžeme se zp t ohlédnout, / co všechno vzít jsme sm li // od Pána Boha z milosti / a lásky nevýslovné. / Co námi bylo

skiveno, / On op t iní rovné. // A tato víra, nad je, / nech dál nás žitím nese. / Kdo v Bohu má své doufání / ten cílem nemine se. „

akujem, že som mohla odpovedať na Vaše otázky.

Helena Midriaková

Vážená sestra biskupová,

pri príležitosti Vášho životného jubilea Vás v mene zborového predsedníctva, redakcie rady Patmos a cirkevného zboru ECAV v Prešove pozdravujem slovami Žalmu: „*akujte Hospodinu, lebo je dobrý, lebo Jeho milosť trvá naveky!*“ (Žalm 136, 1)

akujem Vám za rozhovor a službu slovami: „A za tú lásku, o ste siala, náš v ak len omrvinkou je. Nech Ten, o z lásky život dáva, nech On Vás žehná a vedie.“

J. Bakalár – zborový farár.

Svedectvo Jakuba Konceka a Pavla Ragaca

Mám rád piatky. Narodil som sa v piatok po as teplej augustovej noci svojim milujúcim rodičom. Vyrastal som v prostredí, kde bolo veľa lásky a záujmu. Taký nezaslúžený dar, ktorý som si za sebou uvedomoval (a váži) oveľa neskôr. Z detstva si pamätám, ako sme si doma listovali v detskej obrázkovej Biblii, ktorej som venoval to ko pozornosti, ako iným rozprávkovým knižkám. Mojej mamke na tom však zrejme záležalo, tak som si ju

ítal. A chodil do kostola. Každú nedeľu, povinne, občas aj kvôli sebe.

V období puberty som zažil akýsi „prirodzený vzdor“ až na to, že staval som sa len proti úlite om, ktorí ma mali nato ko radi, že mi to dovolili. Nechápal som, prečo to ko mojich spolužiakov tak pohoda, ba nenávidí svojich rodičov. Ale boli to moji druhovia, mal som ich rád, chcel som byť s nimi v ich zápase o sebarealizáciu. Bol mi blízky ich vzdor, ich túžba nie o zásadné zmeny, by takým romantickým hrdinom, ktorý hľadá svoje ideály. Žiaha, hľadali sme svoju cestu spôsobom, aký sa nám ponúkal. Veľmi sme už deti, trochu vína a vodky nám nezaškodí. Veľmi tak robia aj naši „fotrovci“, je to náš kultúrny fenomén, za o sa teda hanbiť !

Na gymku šlo o to, aby som sa zviditeľnil. Áno, treba sa niekde zaradiť ! Čím viac by „cool“, tým lepšie. Rýchlo naskočila vlna, ktorá letí. Len škoda, že tie vlny sa tak často menili a vychádzali z módy. Byť vzdorovitý sa rávalo, opäť som našiel sympatických úlite ov, na úroveň ktorých som si budoval svoju vzdorovitú a švihácku povosť. „Nech už je len piatok a bude pohoda!“ Najlepšie vo výape za rohom školy, nech len u ítelia vidia, že ich a tie ich puritánske

postoje nemusíme. Ve erná párty, chlast a nejaké babenky, holt to bol život, ktorý sa mi vtedy rátal. Len to udné prázdno v duši za ínam akosi cíti , to tu predtým nebolo! o s tým? Instantné riešenie v podobe marihuany som po pár desivých zážitkoch odmietol. Doteraz si živo pamätám noc, kedy som po faj ení trávy zakúsil panický atak a zúfalo prosil Boha, aby ma zachránil. „Na m a to nejakto dobre nepôsobí“, vravel som si, „aspo ušetřím!“ Zvody mojich školských i barových kamarátok, tých som sa však nebál. Z mnou nepochopite ných prí in som si však prestal váži všetky, ktoré sa mi rýchlo ponúkali. A opúš al som tie, ktoré sa neostýchali pusti ma v našom akože-vz ahu za hranice, ktoré som tak ve mi túžil prekra ova .

Výška sa za ala super. Z tej slobody som sa šiel zblázni . „Už nemusím by v triede s u mi, ktorí mi nesedia!“; tešil som sa. Naviac, na Filozofickej fakulte sa to len hemží krásnymi a osamelými študentkami, ktoré sná vylie ia ten smäd, ktorí som už hodnú dobu cítil. Všetko beží viac-menej fajn, masy študentov popri škole riadne žúrujú, experimentujú s drogami, v sexe, vo sfére filozofií, ezoteriky i náboženstiev. Jednoducho sloboda! Všetko je možné, sme mladí, máme život pred sebou... A neznie to ako fádne klišé, ktoré som po úval na trápnom maturitnom ve ierku. Tu sa to žije. Sedím na lavi ke pred školou a vysvet ujem peknej ko ke, že panenstvo je ve ký hendikep, ktorý je treba o najskôr odstráni . Nech žije prešovský internát, hlavne v noci!

Dedkova smr a mamkina rakovina v druhom ro níku so mnou napodiv riadne zatriasli. Ach, sme tak krehkí, chladná smr je tak bytostne reálna. Ide na m a dosia nepoznaná depresia. Cítim pohnutie a smútok. Ani víno mi už tak nechutí, ani diskotéky ma už nato ko nevzrušujú. Pýta od rodi ov peniaze na grog, aby mi dodal odvalu oslovova ženy, ktoré si zo straty svojej nežnej ženskosti ni nerobia. Ve je to také prázdne... Moja sestra vtedy nechá na mojom stolíku knižku od nejakého C. S. Lewisa. Volá sa „K jadru kres anstva“ a zhltne ju jedným dychom. „V aka Ti Bože, že existuješ!“, kri ím vo svojom vnútri. Cítim naplnenie toho prázdna, rados z nájdeného zmyslu života. Boh je a teda aj ja viem, akú rolu tu hrajem.

Ale život ide alej a ja predsa mám svoje vychodené ko aje. Pociť nadobudnutého š astia po ase zapíjam rumom a teším sa zo svojho uvedomelého kres anstva, ktoré prežívam trochu plnšie, osvietenejšie. Už sa nesmejem kres anským deckám v Siedmej pe ati. Tých udákov, ktorí sa pred budovou školy pýtajú na môj akýsi „vz ah s Bohom“, sa však svedomito stráňim. Áno, Boh je, ale je aleko a stará sa o to ko duši, že v Jeho grandióznom pláne som len nepatrné semienko piesku. Po avujem telu, je

to predsa moderné a teda normálne. Ale už som kres an, nebudem tak bujaro ži , radšej volím cestu rafinovanejšieho vyh adávania pôžitkov. Pohár erveného, hojné flirtovanie a kariérne budovanie svetlejších zajtrajškov je môj nový ah životom. Hoc Biblia je na prvom mieste môjho rebrí ka kníh, ktoré chcem íta , radšej volím nie o „reálnejšie“. A preto ítam „Vytvor si vlastnú budúcnos“, dokonca usilovne študujem. Cez jednu známos sa za ínam aktívne zaujíma o východné náboženstvá (Falun gong), filozofie a ezoteriku. Po vzore môjho dedka si vyberám, som vážený eklektik, vytváram si svetonázorový sofistikovaný mix, ktorý najviac vyhovuje môjmu vnímavému poh adu na svet.

A tu v závere nom ro níku štúdia ma postretnie nie o neo akávané – Láska! Je to diev a, ktoré som chcel pôvodne „zballi“, a ktoré mi svojím svedectvom zásadne obrátil život. Volá sa Miška a je živý kres an, ktorý má s Bohom osobný vz ah. Ona a jej kamaráti mi vysvetlia evanjelium v celej svojej desivej i radostnej podstate. Som zhrozený svojou neznalos ou. Som nahnevaný na udí, ktorí mi pravdu o Ježišovi dovtedy nepovedali. Až asom si uvedomím, že som pravdu o Kristu už po ul, dokonca viackrát. Ale nie od blízkeho loveka, nie v udskej láske ku mne vyslanej. Uvedomujúc si svoj hriech, pla em na kolenách a prosím o milos , o silu zmeni sa a by dobrým lovekom v Božích o iach. Už viem, že sám takým nikdy nebudem, akoko vek by som sa snažil. Nie o tam hlboko vo vnútri vo mne zasvieti, ke uznám historickú pravdu o zm tychvstalom Ježišovi Kristovi a odovzdávam Mu na Štedrý ve er roku 2008 svoj život. Chcem vedie viac, chcem jediného a môjho Boha spoznáva , otváram darovanú Bibliu a žasnem. Ve ono je tam Pravda, a prehovára ku mne! Bohom zjavený manuál do života, iba skrze Jeho Ducha zrozumite ný nám, hriešnym udským bytostiam. ím viac Písmo ítam, tým viac ma šokuje moja predošlá nevedomos i zatvrdnutos . Už chápem, pre o tak túžim stretáva udí, ktorým sa takto otvoril zrak a citlivo vnímajú aj duchovnú stránku nášho bytia. Aj modlitby už vnímam inak, ve to nikdy nemalo by mechanické odriekanie! A Boh..., je už osobný a dáva mi vedie o svojej prítomnosti, ke Ho aktívne h adám. A h ada Ho chcem každodenne, moja životná pú sa prijatím Svetla naplnila hlbokým zmyslom a tiež poslaním privádza k Svetlu alších blúdiacich.

Jakub Kon ek

Zo života cirkevného zboru

Vo ba zborového dozorc

Staronovým dozorc

V tejto službe prajeme bratovi Dreve ákovi pevné zdravie, rodinnú pohodu, Božie vedenie a múdros .

Výro ný zborový konvent

Výro ný zborový konvent za rok 2010 sa konal v rámci služieb Božích d a 27. februára 2010.

Všetky správy predkladané konventu boli zverejnené v zborovom asopise Patmos a na konvente boli iba komentované. Aj preto majú konventy v našom zbere rýchly priebeh a netrávajú dlho. Napriek tomu v posledných rokoch sa stáva už nemilou tradíciou, že služby Božie v nede u ke sa koná konvent sú menej navštevované ako obvykle. Tohtoro ného konventu sa zú astnilo 276 dospelých lenov zboru, pri závere nom hlasovaní už iba 230 lenov.

Konvent schválil všetky predkladané správy.

Z plánu práce na rok 2011 spomeniem:

- Vypracovanie projektu statického zabezpe enia chrámu v ítane jeho odvetrania a odvlh enia.
- Ukon enie výmeny starých výhrevných panelov v chráme.
- Výmena kotlov a rekonštrukcia kúrenia na fare.
- Obnova fasády a strechy chrámu v Rokycanoch.
- Program reforma ných dní a vnútromisijných aktivít ako boli predložené v správe

S ítanie obyvate ov

V ase od 13. mája do 6. júna 2011 sa uskuto ní na Slovensku (aj v celej Európskej únii) s ítanie obyvate ov.

Jednou z otázok pri tomto s ítaní bude aj otázka vierovyznania.

Dnes, viac ako 20 rokov po revolúcii, sa už nikto z nás nemôže vyhovára na útlak a obavy hrdo sa prihlási k svojej viere. To je minimum, o každý z nás môže urobi pre svoju cirkev a Pána Boha. Je preto samozrejme, aby sme sa prihlásili k svojej cirkvi. Nesta í však raz za desa rokov krížikom na hárk

Vladimír Ferenc, presbyter CZ

Zážitky žiakov EKG v Bruseli

Ke sme sa dozvedeli o možnosti navštívi sídlo európskych inštitúcií, všetci sme sa ve mi potešili, no to sme ešte netušili, o nás aká. Do Bruselu mohol is len obmedzený po et žiakov, a tak sa robil výber, na ktorý sa bolo treba svedomito pripravi . De vycestovania sa blížil a vybraní žiaci sa tešili stále viac a viac. Až nastal 17. január 2011, de , ke sme celí nedo kaví nastúpili do vlaku z Prešova do Košíc, v ktorom panovala radostná nálada. Ke sme dorazili do Košíc, presunuli sme sa na letisko plní o akávania, pretože pre mnohých z nás bol let lietadlom novou skúsenos ou. Vyzdvihli sme si letenky, prešli kontrolou a hor sa do lietadla! Mali sme medzipristátie vo Viedni a hne sme nastúpili do lietadla

smerujúceho do Bruselu. Z výšky sme obdivovali krásne osvetlené mestá, ktoré vyzerali ako milióny malých svie ok.

Po pristáť v Bruseli sme sa ubytovali v hoteli a vybrali sme na obhliadku no ného mesta. Ve mi nás zaujalo hlavné námestie, ktoré hovorilo o bohatstve tejto oblasti. Najzaujímavejšia však bola fontána s malým chlap ekom Manneken Pis, ktorá je legendárne známa od ias mestského požiaru. Tento chlapec, ktorý vraj cikaním zachránil mesto, je symbolom Bruselu až do dnešných ias. V každom obchode so suvenírmi sa nájde množstvo napodobenín tejto sošky, ktorú si kúpili - pravdaže okrem iných suvenírov - aj niektorí z nás. Drobné upomienkové predmety nám budú navždy pripomína návštevu tohto mesta. Nakoniec sme vy erpaní z potuliek po Bruseli prišli do hotela, kde sme si urobili pohodlie a spoločnými rozhovormi sme zav šili pekný ve er.

Na druhý de ráno sme sa vybrali na **návštevu Európskej komisie**, kde sme opä museli prejs kontrolou. Pripravili si pre nás zaujímavý a zábavný program, pri ktorom sme sa ve mi pobavili a ve a sa nau ili. Pri spoločných hrách a na obede sme sa spriatelili s Francúzmi, ktorí prišli na túto akciu z Marseille, a darovali sme im pár drobností zo Slovenska. Naši priatelia sa po obede vracali naspä , ale nás ešte akala návšteva **Európskeho parlamentu**. Po oboznámení sa s terajším stavom parlamentu sme nahliadli do priestorov snemovne, v

ktorej zasadajú európski poslanci. Naša ochotná slovenská sprievodky a nám odpovedala na všetky naše otázky. Zaujímavé bolo súsošie visiace cez celú budovu. Ak by na om chýbala o i len jedna as , mohlo by sa rozpadnú . To symbolizuje, že Európa musí drža spolu, aby sa nezrútila. Po prehliadke sme sa vybrali do centra mesta, kde sme sa v menších skupinkách vybrali nakupova i nave era sa.

Na druhý de ráno sme sa smutní, že sa blížil náš odchod, no zároveň v a ní za zážitky, presunuli na letisko a priblížili sa o nie o bližšie k nášmu domovu - do Prahy. V Prahe sme si obzreli viacero pozoruhodností, napr. Václavské námestie, Staromestské námestie s orlojom, i nádherný Karlov most. alší náš let smeroval do Bratislavy . Ke nastal as nastúpi na vlak do Prešova, všetci sme sa tešili, že už ve a nechýba a budeme doma. Niektorých zmohla únava, iní vytrvalo bdeli. Na prešovskej stanici sme sa rozlú ili s našim pánom riadite om Mariánom Damankošom a pani profesorkou So ou Grestyovou, ktorým sa aj touto cestou chceme po akova za ochotu sprevádza nás a za trpezlivos , ktorú ukázali pri našich neustálych otázkach i hlúpych pripomienkach. Až ke sme sa vrátili do našich vytúžených domovov, uvedomili sme si mieru zodpovednosti za nás. Ešte raz srde ná v aka. Taktiež akujeme Európskej komisii – EU Factory za financovanie a organizovanie tohto projektu.

Lýdia Sabolová, EKG, Prešov, IV.O - Kvarta

Genesis neodpovedá na otázku, ako vznikol svet

Túto a iné podobne prekvapivé výpovede si mohli vypo u pedagógovia, ktorí sa od 8. do 10. apríla v Medzinárodnom evanjelickom mládežníckom centre Ichthys vo Ve kom Slavkove zú astnili víkendového seminára, ktorý pre u ite ov Evanjelickej spojenej školy (EŠŠ) v Prešove už tradi ne organizuje.

Jedným z hlavných posolstiev tohto pobytu totiž bolo povzbudenie v kritickom ítaní biblických textov. Hlavný prednášajúci, Mgr. Ing. Bohdan Hrobo PhD. zo Žilinskej univerzity, na jednej strane poukázal na prirodzenos pocitov neporozumenia a zmätenosti, ktoré v nás vyvolávajú niektoré slová, vety alebo texty Biblie. Na druhej strane však ponúkol nieko ko postupov, ako sa s takýmito zložitými miestami vyrovná . V aka uvedomeniu si žánru textu, jeho kompozície, historického a biblického kontextu a najmä po porovnaní problematických pasáží s ich inými prekladmi získa itate , pod a Hrobo a, iný uhol poh adu, ktorý vedie k lepšiemu porozumeniu. Použijúc tieto odporú ania môže

racionálne založený veriaci zmierni svoje útrapy z rozumu, ak napríklad spomínanú Genesis ne íta ako správu o spôsobe vzniku sveta, ale ako výpove o tom, kto je Boh, a o vykonal.

B. Hrobo prezentoval aj trocha iný poh ad na Ve eru Pánovu. Ak ju totiž vnímame vo svetle Starej

zmluvy, stáva sa pre nás predovšetkým zdrojom vnútornej radosti, lebo ju chápeme ako akt znovu

vytvorenia spoločenstva s Bohom. Obetou Ježiša Krista sa stávame hodnými toto spoločenstvo opäť utvoriť, Jeho krv speje a uje Božiu zmluvu s nami a Jeho telo odkazuje na udalosti zias exodu z Egypta.

Uiteky a uiteľia ESS mohli túto radosť znovu prežiť aj na mieste seminára, keď pristúpili k Verejnej Pánovej prísluhovanej ThDr. Matejom Oráom, duchovným správcom školy. Spoločenstvo kresťanských pedagógov upevňovali ústniami, ako je to na týchto každoročne sa konajúcich seminároch už zvykom, aj ústne na Službách Božích v evanjelickom kostole vo Veľkom Slavkove a pri športovo-rekreačných inštitúciách.

Andrea Hanzová, uiteľka ESS Prešov

Detská besiedka

„Nechajte deti prichádzať ku mne, lebo takým patrí kráľovstvo nebeské.“

Každú nedeľu prichádza asi 30 detí na Detskú besiedku, aby sa učili o Božom Slove, spievali a hrali sa. Tešíme sa z každého nového dieťaťa, ktoré k nám zavíta, a preto pozývame všetky deti, aby sa k nám pridali! Niekedy to chce riadnu dávku sebadisciplíny ráno skôr vstať, vzdávať sa svojej obľúbenej rozprávky a nedeľnej pohody, ale to požehnanie, ktoré na besiedke prežijeme, stojí za to!

Stretávame sa každú nedeľu o 9.00 na fare, okrem poslednej nedeľe v mesiaci, kedy je požehnanie detí na

Službách Božích o 11.00 v kostole.

8.5.2011 vystúpia deti o 9.00 v kostole pri príležitosti Dňa matiek.

Tím Detskej besiedky

DETSKÝ BIBLICKÝ TÁBOR

Zároveň pozývame všetky staršie deti na Detský biblický tábor, ktorý sa uskutoční v dňoch 10. - 15.8.2011 na Starej Vode. Prihlášky do tábora si môžete vyzdvihnúť na farskom úrade alebo pri východe z kostola.

Sekovské Misijné Stretnutia (sms)

„Rozmanitosť v stereotypoch“ - tak znela hlavná téma, ktorú prednášal Karol Verimák v poradí už na 5. stretnutí na Sekove. Tieto stretnutia sa konajú od decembra, každú tretiu nedeľu v mesiaci. Svojimi prednáškami nás tu na rôzne témy povzbudili brat farár Bakalár, Slavomír Slávik, Vlado Mašá a Dušan Čína. No nikdy sme neostali iba v teoretickej rovine – témy boli doplnené osobnými svedectvami ľudí, ktorí viac či menej úspešne bojujú s každodennými problémami.

Že je to požehnaný čas, svedčia aj tieto svedectvá, s ktorými sa podelili ústniami SMS:

„Je to iná forma bohoslužieb, vo viac uvoľnenejšej atmosfére. Páči sa mi snaha spájať mládež so strednou až staršou generáciou.“

„Som dôchodkyňa a SMS sú mi náhradou za bývalé mládežnícke stretnutia. Je tu vždy dobrý duchovný

pokrm, hodnotné témy a požehnaní, Duchom Svätým vedení prednášajúci. Veľmi ma oslovujú aj osobné svedectvá a skúsenosti.“

„Osobné pozastavenie sa nad zmyslom života po tempe pracovného týždňa. Odosobnenie sa od

závislosti na pozemskom, materiálnom. Upokojenie mysle, odbúranie stresu – upokojenie duše, nájdanie h bky pravého zmyslu života.“

Sek ovské misijné stretnutia (SMS) vznikli z túžby misijne pôsobi a ma v našom zbere miesto, kde by sme mohli pozva našich priate ov a známych, aby po úvali Božie Slovo a mohli Boha spoznáva osobne. Zárove je to miesto, kde sa stretnú všetky generácie nášho zboru – od dôchodcov až po mládežníkov. Spolu spievame piesne zo spevníka, ale aj mládežnícke, zdie ame sa a povzbudzujeme. Aj napriek tomu, že sa tieto stretnutia volajú „Sek ovské“, nie sú ur ené iba pre udi, ktorí bývajú na Sek ove. Volajú sa kvôli miestu, kde sa konajú (SSOŠ ELBA). Ur íte sa oplatí mera cestu aj z opa nej strany Prešova, pretože Pán Boh sa teší, ke sa Jeho ud stretáva, aby Ho chválil a rozjímal nad Jeho Slovom.

ím si môžeme by ístí? Ak chcete vedie odpove na túto otázku, prí te na najbližšie stretnutie, ktoré bude 15.5.2011 opä na tom istom mieste (SSOŠ Elba) o 16.00.

Zuzana Martausová

„JE NAPÍSANÉ...“

Nedávno ma oslovil úryvok z útlej knižky od C.H. Spurgeona, v ktorej hovorí o Biblii ako o najú innejšej „zbrani“ proti satanovi, ktorú používal Ježiš, ke žil na tejto zemi:

„Biblia nie je len historický dokument. Je to prvý, aktuálny list z Božieho pera adresovaný mne osobne. Nie je to káze kedysi prednesená a teraz bez ú inku. Ešte aj dnes hovorí. Nie je to suchý kvet uchovávaný v herbári, ktorého krása minula a vô a vyprchala. Nie. Je to prvstvo kvitnúci kvet v Božej záhrade, vo ajúci práve tak, ako ke ho zasadili. Nepovažujem Písmo za harfu, na ktorej sa kedysi hrávalo šikovnými prstami a teraz visí ako upomienkový predmet na stene. Nie. Je to mnohostrunový nástroj, ktorý sa ešte nachádza v rukách hudobníka a nap a Pánov chrám nebeskou hudbou. Sväté Písmo je ako Aeolova harfa. Jej struny rozochvieva vánok Ducha prinášajúci požehnanie a vytvára hudbu, ktorú naše ucho nikde inde neza uje. Symfóniu Božieho Slova nebudeme po u , ak sa naše ucho neotvorí dotyku ve kého Lekára. Božie Slovo je inšpirované Svätým Duchom, a preto je živou pravdou.“

(C.H. Spurgeon – Je napísané, MSEJK,

Bratislava, 2004, s.15)

Hlavným komunika ným prostriedkom, ktorý nám tu Ježiš zanechal, je Biblia. Márne budeme aka , že nám v jedno pekné ráno zazvoní mobil a na druhej strane sa ozve Ježiš alebo že si otvoríme poštu a nájdeme si tam od Neho E-mail. Nie. On takto nekomunikuje. Niekedy si síce použije našich blízkych, aby nás SMSkou, poh adnicou alebo E-mailom povzbudili, ale zanechal nám najmä Bibliu a chce k nám cez u prehovori . Otvorme ju a ítajme, o nám chce Boh poveda .

Ke prežívam ažké chvíle vo svojom živote, ke ma nie o trápi alebo naopak, ke ma nie o teší, otváram si Knihu kníh a v tom množstve textu, vždy príde jeden verš alebo príbeh, ktorým Pán Boh ku mne prehovorí. A to je vždy pre m a dôkaz, že Ježiš žije, že neostal v hrobe, ale vstal zm tvych a záleží mu na mne.

Nech je Ježiš živý a prítomný pri Vás každý jeden de skrze Bibliu! Nenechajme na u sada prach v knižnici, neurobme si z nej herbár alebo harfu, ktorú nikto nepoužíva... ítajme, študujme a žime to, o je v nej napísané!

Zuzana Martausová

Stredoškolská mládež

Stredoškolská mládež sa v roku 2011 zala slovami zo Zjavenia: „Ke som Ho uzrel, padol som Mu k nohám ako m tvy; On však položil na m a pravicu a povedal: Neboj sa! Ja som Prvý aj Posledný a živý; bol som m tvy, a h a, som živý naveky vekov a mám k ú e smrti a podsvetia.“ Zj 1,17-18. V tomto duchu sa niesla aj v nasledujúcich mesiacoch, keď sme spoločne po úvali a u ili sa, aký odkaz nám Ježiš zanechal prostredníctvom tejto výnimo nej knihy Novej zmluvy. Teraz sme si už istí, že kniha Zjavenia má ve a o poveda každému jednému z nás. Na stretnutiach stredoškolskej mládeže sme sa zamerali na listy adresované siedmim maloázijským zborom.

Za chod stredoškolskej mládeže sa stará tím stredoškolskej mládeže, ktorý od januára tvoria Ján Figura, Ma o Vrábe , Monika Macejová, Anna

Valku áková a Daniel Har ár. Od začiatku roka nám ale chýba Soni ka Lazorová, ktorá momentálne študuje v Prahe. Sme však ve mi v a ní za službu biblickým výkladom, o ktorý sa starali aj brat farár Ján Bakalár, Kamil Draganovský, Ján erenský a Pe o Michal ík. Aj v aka nim sme mohli po u o tom, o znamená „robi prvotné skutky“(Zj 2,5), „by chudobným ale predsa bohatým“(Zj 2,9), ale taktiež „neby studeným ani horúcim“(Zj 3,15).

Naša rados spo íva v tom, že sme mohli vidie a zaži , ako Boh prostredníctvom svojho Slova hovorí do našich životov. Cie om našej mládeže je vies stredoškolskú mládež v Prešove do rastúceho vz ahu s Ježišom Kristom. A aj v ostatných mesiacoch tohto roka sme sa o to snažili a veríme, že sa nám to aj darilo v aka Božej milosti.

V nasledujúcich mesiacoch budeme stále pokračova v pravidelnosti našich stretnutí vždy v sobotu o 17:00 na evanjelickej fare vo ve kej zborovej sieni. Pravdaže, každý nový prírastok je srde ne vítaný. Všetci sa taktiež už tešíme na letný Kecy camp, o je slovensko-americký konverza ný tábor, ktorý budeme organizova už deviaty rok a tento rok sa uskuto ní v dátume od 15.júla do 21.júla. A tak prosíme aj vás o modlitby za tento blížiaci sa projekt, ktorý vždy vyžaduje mnoho námahy a modlitieb.

vedúci stredoškolskej mládeže

Daniel Har ár

Spolo n? ml?dež

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale ve ný život mal každý, kto verí v Neho. Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil. Kto verí v Neho, nebude súdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho. A v tom je súd, že svetlo prišlo na svet, ale u dia v a šmi milovali tmu ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé.“ J 3,16-19. Slovami Jánovho evanjelia sa vám pokúšame priblíži poslednú „Spolo nú mládež“. Takáto udalos , ktorej ve mi prízna ný názov už ve a prezrádza, sa koná vždy raz do mesiaca v posledný piatok v mesiaci ve er o 18:00 vo ve kej zborovej sieni na Evanjelickej fare v Prešove.

Spolo ná mládež je ur ená pre všetkých

mládežníkov a doras ákov a taktiež aj starších lenov nášho zboru. Naším hlavným cie om je vies našich mládežníkov k službe iným. Tak, ako ani Ježiš neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil, aj my túžime vidie mladých udí neži len pre seba, ale slúži u om, ktorí to potrebujú. V aka tejto myšlienke sme navštívili napríklad aj domov dôchodcov na Cemjate.

Od za iatku roka sme sa stretli už trikrát. Vždy sa nás zišlo viac ako 80 udí a sme vždy ve mi radi, ke môžeme vidie aj nejaké úplne nové tváre. Pravdaže, každý je srde ne vítaný. Vo februári mala naša spoločná mládež názov „ u j tu, mám kamaráta“, ke nám Miki Lipták z Kežmarku hovoril o dôležitosti

modlitieb za iných. O mesiac neskôr sme sa zišli pod názvom „Hocikde a hocikedy“. Mesiac marec nám zas priniesol „Lokál - o kom? o om?“, kedy nám Maruška Kožlejová pripomenula, o kom a o om to všetko vlastne má by . Spolo nos nám robila taktiež kapela Out of control.

Aj tento rok sa všetci tešíme na „Stretnutie pod krížom“, ktoré sa na Ve ký piatok uskuto ní v kostole Sv. Trojice. A pravdaže v máji a v júni plánujeme na konci mesiaca stretnutie spoločnej mládeže na evanjelickej fare. Tešíme sa na to, o má Boh pripravené pre nás.

Daniel Har ár

Konfirmandská víkendovka – Semafor

Naše mladé mládežnícke mysle už dlhšiu dobu prenasledovala myšlienka o víkendovke. Ale nie hocijakej! O víkendovke, ktorú by sme uskuto nili na po es našich nových konfirmandov. Tento skvelý nápad sa nám podarilo za iatkom marca tohto roku kone ne zrealizova .

Náš malý výlet sa za al v piatok, 4. marca. Všetci trinásti sme sa stretli ráno na fare a nevedeli sa do ka , kedy vyrazíme do alekého - ne alekého Bzenova. Naše bydlisko sa nasledujúce tri dni nachádzalo v bzenovskej základnej škole. Hlavnou myšlienkou víkendovky bol „Semafor“. Rozprávali sme sa o tom, o znamená, ke v našom živote stojíme na priechode pre chodcov a svieti ervená a že Pán Ježiš je ten, ktorý to môže zmeni na zelenú a pozva nás, aby sme vykro ili do života s Ním. Strávili sme spolu výborný a požehnaný as hier, zábavy, spoznávania bzenovskej prírody a dediny, ale samozrejme aj štúdia Biblie a chvál. Skamarátili sme sa s našimi novými konfirmandami – Soni kou, Matúšom a Danielom. Samozrejme, že ur ite treba pochváli našu zázra nú tetu Argayovú, ktorá podala skvelý výkon pri staraní sa o naše mladé a neustále hladné žalúdky. Zvládla to brilantne. Piatok sa zmenil na nede u ne akane rýchlo a my sme sa už zrazu museli bali domov. No

pochmúrna nálada sa vytratila pri pomyslení na to, že sa v piatok opä uvidíme na doraste.

akujeme CZ za podporu a bratovi farárovi Jánovi Bakalárovi za pomoc pri príprave víkendovky, samozrejme aj starostke obce Bzenov Ing. Helene Jurašovej za poskytnutie nášho trojd ového domova. No ve ké po akovanie patrí aj nášmu skvelému a všemocnému Bohu za Jeho ochranu a prítomnos .

Ve mi sa tešíme, že sme mohli zaži super spoločnosť a sme nesmierne nedo kaví na alšie výlety, už aj s novými priate mi.

Danka Kudlová

Vysokoškolská mládež

Vysokoškolská a pracujúca mládež v tomto školskom roku za ala fungova s relatívne novým tímom, ktorého aktuálne zloženie je Marek Ilenin, Kamil Draganovský, Dušan Havrilla, Ján erenský, Jakub Kon ek a Laura Glasebrook. Ako tím sme si museli na za iatku uvedomi , že vysokoškolská a

pracujúca mládež je ve mi špecifická skupina udí. Vä šina z nich sa stretne jedenkrát do týžd a v stredu na mládeži a nie je to spoločnosť, aké by sme si predstavovali – spoločnosť, kde saudia dobre poznajú, dokážu sa slobodne zdie a , povzbudzova , napomína , stá za sebou navzájom a bojuva za seba

na modlitbách. Toto je spoločnosť, ktoré nám chýbalo. A tak sme si stanovili cieľ, takéto spoločnosť budovať a za ňou sa modliť. Na mládežiach sme hovorili o témach ako: dôvera, jednota spoločnosť, pôst, Ježišova stratégia evanjelizácie, štúdium Biblie a popri tom sme sa snažili vytvoriť priestor, kde by sa náš cieľ mohol prirodzene naplniť. Výbornou príležitosťou na budovanie spoločnosť je plánovaná spoločná víkendovka rodinnej spoločnosť a mládeže, kde by sme strávili pár dní spolu a spoznali sa viac.

Či sa nám darí náš cieľ naplniť? Možno pomaly

áno, a musíme alej na tom pracovať. Možno by sme sa mali viac modliť, ešte viac by zlomení a zapálení pre túto službu, a preto by sme aj vás chceli pozvať do modlitebného zápasu za vysokoškolskú a pracujúcu mládež, aby sme tak spoločne bojovali za budovanie spoločnosť, aby to bola mládež, ktorej vplyv bude cítiť v našom zbore, v našom meste a v našom okolí. Nech to je priestor, kde nás Ježiš môže premieňať a kde budeme vnímať Jeho slávu.

vedúci vysokoškolskej mládeže

Ján Irenský

**Evanjelická spojená škola v Prešove
hľadá vychovávateľa/-ku do Školského klubu
detí pri ESS
s nástupom od 02.09.2011**

Od uchádzača na pozíciu vychovávateľa/-ky sa očakáva kvalifikovaná práca s deťmi, jasný hodnotový rámec pri výchove detí i práci v škole.

Kvalifikačné predpoklady:

- vysokoškolské vzdelanie v odbore vychovávateľstvo alebo
- vysokoškolské vzdelanie II. stupňa a v odbore elementárna pedagogika pre 1.-4. ročník ZŠ

Iné predpoklady:

- jasná hodnotová orientácia založená na kresťanských princípoch
- ovládanie PC (word, excel) na pokročilej úrovni

Výhody:

- skúsenosti s vedením projektov
- skúsenosti s dobrovoľnou prácou v cirkevnom prostredí

Ponúkame:

- prácu v dynamickom a progresívnom kolektíve
- priestor pre sebarealizáciu
- možnosť ďalšieho odborného rastu

Motivačný list so žiadosťou a štruktúrovaným životopisom (CV) zasielajte emailom alebo poštou na adresu školy do 29.04.2011.

Adresa:

Evanjelická spojená škola, Námestie legionárov 3,
080 01 Prešov
tel.: 051/7721 401, e-mail: riaditel@esspo.sk

*PhDr. Marián Damankoš, PhD.
riaditeľ školy*

**Rozhovor so sociálnou pracovníčkou
útulku „Hniezdo“
Ivkou Blecharžovou**

Povedz nám, o je vlastne útulok „Hniezdo“?

„Hniezdo“ je pekný 4-izbový byt, kde svoj domov našli tí, ktorí ho nemali – dievčatá, ktoré odišli z detského domova alebo tí, ktorí momentálne z rôznych dôvodov nemôžu používať terajšie bývanie. Tento byt máme prenajatý od mesta Prešov, je na jednom z prešovských sídlisk a už z neho aj vyletelo - osamostatnilo sa zopár „vtáčikov“.

Útulok „Hniezdo“ patrí pod neziskovú organizáciu Relevant a svoj „domov“ v ňom našli prvé klientky pred cca 4 rokmi. Snažíme sa im poskytnúť viac ako len ubytovanie a základné, zákonom stanovené služby (sociálne poradenstvo, priestor pre vykonávanie osobnej hygieny, prípravu stravy, záujmovú činnosť, nevyhnutné ošatenie a obuv). Klientky majú priestor pre pracovnú terapiu - na evanjelickej a.v. fare a prostredníctvom absolventskej praxe v o. z. Tobiáš majú možnosť nadobúdať pracovné zručnosti, pestovať pracovnú výdrž. Taktiež sa aktívne podieľajú na vyrábaní výrobkov (svietnikov, obrázkov a pod.), ktoré následne ponúkajú za dobrovoľný odporúňý príspevok na trhoch, jarmokoch, v predajniach Patmos v Prešove a Brána v Košiciach.

S Božou pomocou sa snažíme naplniť tri základné stanovené ciele. Prvým je praktická pomoc, ktorá má viesť k ich osamostatneniu, prostredníctvom zvládania „malých“ krokov (pomoc pri hľadaní práce, hospodárenie s peniazmi, získavanie pracovných, životných a osobných zručností), ktoré sú nevyhnutné pre zaradenie sa do života. Druhým je emocionálna pomoc. Snažíme sa byť pre naše klientky viac ako len sociálne pracovníčky. Niekým, komu môžu dôverovať, s ktorými môžu v živote poíťať. Tretím je duchovný rozmer našej práce. Sami sme spoznali, že život s Bohom a pre Boha, dáva životu zmysel. Že Pán Boh môže loveka uzdraviť a zmeniť, dať život v plnosti. A verím, že nie je dôležité len zariadiť si dobrý život tu na zemi, ale že je oveľa dôležitejšie, aby sme po tomto živote tu na tejto zemi mali ešte lepší život v našej nebeskej otčine.

Pre o a kedy si sa rozhodla slúžiť v našom zbere prostredníctvom útulku „Hniezdo“?

Od mojich sedemnástich rokov som bola lenkou tímu, ktorý navštevoval deti v špeciálnej základnej škole v Prešove a odborné učilište internátne v Prakovciach. Cieľom týchto návštev bolo príjemne vyplniť deň a mládeži vo vnútri poskytnúť im Božiu lásku, ktorej majú tak málo. Programy pre deti boli väčšinou po sobotných dňoch. Počas však kvôli úpravám v Zákone o sociálno-právnej ochrane detí došlo k zmenám a my sme už nemohli navštevovať mládež v Prakovciach po sobotných dňoch. V službe pomoci deťom z detských domovov sme však chceli pokračovať aj naďalej. Na to jednému z nás - Marekovi Ileninovi - napadla myšlienka zriadiť „Hniezdo“, pretože sme si uvedomovali, že takéto zariadenie pre dievčatá opúšťajúce detské domovy v okolí Prešova nie je. Na jeho zriadenie teda stáli Marek, Mária Sobotová a ja. História „Hniezda“ sa píše od roku 2006 a s Božím požehnaním „Hniezdo“ po viacerých úpravách funguje dodnes.

Počas tejto práce ma sprevádzali a povzbudzovali slová z Božieho slova: „*Vierou poslúchol Abrahám, keď ho (Boh) povolal, aby sa vysťahoval na miesto, ktoré mal prijať ako dedičstvo. Vysťahoval sa, a nevedel, kam ide. Vierou sa usadil v zemi zasľúbenej ako v cudzej a prebýval v stánkoch s Izákom a Jákobom, dedičmi toho istého zasľubenia. O akával totiž mesto, majúce pevné základy, ktorého Tvorcom a Staviteľom je Boh.*“

„*I keď si malátny v deň súženia a slabá je tvoja sila, zachraňuj tých, ktorých vedú na smrť, a ušetri tých, ktorí sa taktakajú na popravisť. Ak povieš: Nevedeli sme o tom, Ten, kto skúma srdcia, Ten to pozoruje. Veď Ten, ktorý stráži tvoj život, Ten to vie, a odplatí loveku pod a toho, kto vykonal.*“

Za osivo a nápri tejto práci?

V prvom rade Pánu Bohu za Jeho vedenie a požehnanie, silu a múdrosť, ktorú mi dáva do tejto práce. Verím, že „Hniezdo“ je Božie dielo a nie ľudské a som rada, že môžem byť aj ja jeho súčasťou.

Tiež som vďaka každému, kto venuje svoj čas dobrovoľníckej práci v „Hniezde“. Som povzburdená napríklad aj zo situácií, keď sa ma po skončení bohoslužieb niekto opýta na dievčatá. Vtedy sa teším a cítim, že táto práca zaujíma ľudí z nášho zboru. Akujem tiež Cirkevnému zboru ECAV v Prešove, že „Hniezdo“ mohlo byť, a je, jeho súčasťou.

Veľká vďaka patrí konkrétne Marekovi Ileninovi, riaditeľovi a štatutárnemu zástupcovi organizácie RELEVANT, n.o., ktorý napriek svojim mnohým povinnostiam slúži pre Hniezdo vo svojom voľnom čase, Alenke Matijovej, vedúcej útulku Hniezdo, ktorých si Pán Boh používa pri tejto práci. Obaja sa starajú a dávajú mnoho úsilia, energie a lásky do tejto práce, aby toto Božie dielo mohlo rásť a byť tak požehnaním pre mnohých, ktorí to potrebujú.

A v neposlednom rade mojej milujúcej rodine a blízkym

u mňa v mojom živote :-)

Aké projekty momentálne v útulku Hniezdo prebiehajú?

• **Momentálne v našom zariadení realizujeme projekt „Nežij len pre dnešok“, kde naše klientky majú možnosť získať kvalitné vedomosti v oblasti hospodárenia s peniazmi.**

V rámci tohto projektu prebiehajú v mesiacoch marec - október 2011 cyklické semináre pre klientky útulku „Hniezdo“ a zároveň sa v mesiacoch marec a apríl 2011 konali jednorázové semináre pre študentov Odborného učilišťa a internátneho v Prešove v oblasti finančného vzdelávania, s cieľom nadobudnutia základných zručností pri hospodárení s financiami. Cieľom tohto projektu **„Nežij len pre dnešok“ sú napr.: rozvíjať schopnosť hospodárenia s peniazmi, porozumieť hodnotu peňazí a naučiť sa vážiť si ich, byť pripravený na rôzne životné situácie a zlepšiť schopnosť komunikácie s finančnými inštitúciami, a.**

Pre viac informácií: <http://www.nds.sk/projekty/skolarodinnych-financii>

Tento projekt je realizovaný vďaka podpore z:

• Druhým úspešným projektom je projekt na zariadenie bytu. Finančné sme získali z: MEDZINÁRODNÉHO ŽENSKÉHO KLUBU v Bratislave.

Vďaka tejto podpore sme mohli do bytu kúpiť napríklad kombinovaný sporák, mikrovlnnú rúru, s TV príslušenstvom, zariadenie do kuchyne (taniere, hrnce, pomôcky na pečenie, atď.). Sme veľmi vdúční za túto podporu, vďaka ktorej sme mohli zariadiť byt a tým spríjemniť dievčatám život v „Hniezde“.

Pri tejto príležitosti by sme chceli poďakovať pracovníkovi farského úradu p. Feriovi, ktorý nám bol nápomocný pri kúpe zariadenia a taktiež Tomášovi Spišákovi, ktorý nám pomohol pri prevážaní vecí a je vždy ochotný pomocník.

• Pri dvoch projektoch ešte nemáme výsledok, no veríme, že sa stane Božia vôľa.

Naša vďaka patrí každému, kto útulok „Hniezdo“ podporuje akýmkoľvek spôsobom - modlitbou, povzbudením, ktoré je v tejto práci veľmi cenné, i finančne (napríklad 2% z dane, ktorými je možné nás podporiť ešte tento rok do konca apríla, resp. budúci rok).

akujeme každému, kto už tak učinil a tento rok sa rozhodol venovať 2% z daní.

relevant n.o.

Kontakt

:

Právna forma: Nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby, IČO: 37887483

Adresa: Svätoplukova 11, 080 01 Prešov

tel.: 0907 475 102, email: relevant@relevant.sk,

Jubilanti nášho cirkevného zboru v II. štvr roku 2011

Milé sestry a bratia jubilanti,

dovo te, aby sme Vám v mene nášho prešovského evanjelického a. v. cirkevného zboru zaželali k Vášmu životnému jubileu, ktorého ste sa z Božej milosti dožili, resp. dožijete v druhom štvr roku roku 2011, najmä hojné Božie požehnanie, pevné zdravie a ve a radostných chví strávených v kruhu najbližších a v spoločnosti nášho cirkevného zboru.

Nech sú pre Vás povzbudením a posilou slová Písma:

Božia cesta je dokonalá;

re Hospodínova je osvedená;

On je štítom každému, kto sa k Nemu utieka.

Žalm 18, 31

50 rokov života:

Pavol Galdun, Emília Konárová, Miroslav Lorinc, Jozef Macej, ubor Marko, Viera Molnárová, Anna Skripová, ubomír izmár, Jelena Šimková, Ján Šimo ko

60 rokov života:

Ema Bobriková, Darina Bujnovská, Helena Demková, Ján Ferenc, Marta Gajdošová, Mária Juhášová, Gabriela Kamárová, Božena Kamárová, František Kuropák, Pavol Matys, Mária Olejárová, Anna Olejárová, Irena Olejárová, Štefan Poloha, Milan Straka, Jaroslava Strapková, Dušan Tomík, udmila Šebejová

65 rokov života:

Oga Beková, Jozef Dudáš, udmila Dziaková, Dušan Grega, Tatiana Matlovičová, Elena Michalíková, Božena Onderová, Oga Rybárová, Alžbeta Šimková

70 rokov života:

Marta Bulnová, Pavlína Czajová, Oga Jurčová, Margita Kancírová, Helena Koerhová, Margita Luteranová, Juraj Mihačov, Mária Mihačová, Milan Mihok, Ján Prišák, Elena Valušová

75 rokov života:

Mária Dzurišová, Emília Jurčíková, Anton Lorinc, Vilma Radovická, Ján Šlosár

80 rokov života:

Anna Ciganová, Juraj Kovalík, Helena Midriaková

85 rokov života:

Štefan Chovan, Anna Gajdošová, Anna Kušnírová, Marta Linkešová, Jiř Mesl, Mária Vagaská

90 a viac rokov života:

Ján Jagerský, Mária Kušnírová, Alžbeta Olejárová, Mária Ondovínová, Anna Šetková, Alžbeta Hudáková

50 výročie sobáša:

František Štátný a Alžbeta Štátná

POKRSTENÍ (január - marec 2011)

Lucia Vargová	9. januára
Filip Kušnír	15. januára
Matúš Branna	16. januára
To máš Seman	16. januára
Eva Demáková	5. februára
Kamila Králová	6. februára
Viktor Caban	20. februára
Matej Štofej	27. februára
Vanessa Matisová	27. februára
Adam Andrašík	5. marca
Kamila Olejárová	6. marca
Filip Pankuch	6. marca
Ivana Zvalená	26. marca
Nina Slovinková	27. marca

ZOSNULÍ (január - marec 2011)

Anna Turánová, 91 r	9. januára
Žofia Hricová, 96 r	15. januára
Matej Macej, 81 r	17. januára
Michal Šebej, 89 r	21. januára
Jozef Straka, 71 r	8. februára
Ema Jeremiašová, 67 r	9. februára
Ema Chovanová, 84 r	12. februára
Mgr. Martina Mašuchová, 30 r	16. februára
Oga Polláková, 76 r	19. februára
Ján Mihálik, 68 r	27. marca
Mária Kuropáková, 67 r	31. marca

SOBÁŠENÍ (január - marec 2011)

Daniel Honzák a Simona Vraníková	15. januára
Ivan Miškuf a Mária Pavlíková	5. februára
Peter Kořiš a Martina Jecuškova	12. marca
Jozef Slovinka a Žaneta Slovinková	27. marca požehnanie manželstva